

Nỗi Mừng Trong Cái Khẩu Trang

Chiều rất vàng ôi nắng vàng ơi
hay hoa giỡn nắng ở trên đồi?
hay ai áo lụa còn phơi nắng
nên nhớ ai lòng không thấy vui?

Chiều rất chiều có sắp sửa đêm
hay trăng Phật Đản đã soi thêm?
hay ai ngồi đó chờ ai nhỉ
lát nữa rồi sao có ngược lên?

Chiều thế nào hồi cổ rất thương
cổ cao ba gác bà Nam Phương
cổ quanh chín dải con sông Cửu
một nhớ ngàn năm mấy tí thương!

Chiều rất vàng ôi yêu dấu hoài
hình như ai nói nhỏ bên tai:
"anh về áo lụa em phơi nắng
cho tới tàn khuya sương khuya rơi!"

Ai nói bên tai không biết nữa
gió trên đồi len lách núi sông
hình như có bóng con kim mã
cất vó còn vang một phía rừng...

*Chiều rất vàng ôi nắng vàng trong
cổ em khăn và tóc thơm lừng
anh về em sẽ làm sao nhỉ?
giấu nỗi mừng chẳng trong khẩu trang?*

Trần Vấn Lệ